

عنوان مقاله:

بررسی تحول پلانهای مسکونی در دوره قاجاریه

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی پژوهشهای کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

تورج جلیلی - دکتری تخصصی معماری

ناصر سیاحی - دانشجوی دوره کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد ماهشهر

حبیب حردانی - دانشجوی دوره کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد ماهشهر

خلاصه مقاله:

تمرکز بر روی معماری مسکونی به عنوان کالبد اصلی شهرما را به این سمت رهنمون می سازد که در کنار شناخت شرایط اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی و... در دوره های مختلف ایران با فهم نکات مثبت و منفی این نوع معماری و استفاده از تجارب معماری مدرن در ایران در پی بهبود شرایط سکونت فعلی باشیم در این میان خانه به عنوان اصلی ترین فضای معماری و به عنوان فضایی که انسان بیشترین اوقات خود را در آن سپری می کند حائز اهمیت است. با تامل در پلانهای مسکونی در دوره قاجار دیده می شود که عناصر مهم ایرانی- اسلامی در این معماری وجود نداشته است. معماری قاجار معماری خانه سازی و خانه های مسکونی بود که بالگو گرفتن از پلانهای متفاوت قدیمی مسکن سبک جدیدی را ارائه نمود. این پژوهش بر اساس روش کیفی- توصیفی به بررسی معماری بناهای مسکونی در دوره قاجاریه با تمرکز بیشتر بر روی سه مسکن خانه طباطبایی، خانه آل یاسین و خانه باکوچی کاشان با رویکرد اقلیمی و شکلی می پردازد. نتایج پژوهش نشان می دهد سبک پلانهای مسکونی به صورت مستقل و یا التقاطی معرف تدوین الگوی جدید در مسکن گردید، تا قبل از دوران قاجاریه فضاهای معماری سنتی بر مبنای فرهنگ محلی و اقتصاد مردم آن زمان طراحی می شد ولی با توجه به ارتباطات مردم با اروپا و دنیای غرب شیوه جدید چیدمان فضایی اصیل در مسکن ایرانی وارد شد.

کلمات کلیدی:

خانه های مسکونی، قاجار، طراحی، سبک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/492989>

